

4 вратихъ празденъ. И пакъ проводи до тѣхъ
 другыго раба; и него като бихъ съ камъ-
 ніе, разбихъ му главъ-тѣ, и отпратихъ го
 5 бесчестенъ. И пакъ проводи другыго; и
 него убихъ; и мнозина другы, едны бихъ,
 6 а другы убихъ. При това още понеже и-
 маше единъ сынъ, любезенъ нему, прово-
 ди и него послѣдень до тѣхъ, и думаше:
 7 Ще ся посвѣнятъ отъ сына ми. А тѣ зем-
 ледѣлци рекохъ помежду си: Тойзи е на-
 слѣдникъ-тѣ; елате даго убіемъ, и ще бж-
 8 де наслѣдіе-то наше. И хванахъ го та го
 убихъ, и хвърлихъ го вънъ отъ лозіе-то.
 9 Какво ще прочее да стори господарь-тѣ
 на лозіе-то? Ще дойде и ще погуби тѣзи
 земледѣлцы, и ще даде лозіе-то на другы.
 10 Не сте ли прочели въ нито това писаніе:
 11 "Камъкъ-тѣ който отхвърлихъ, зидари-тѣ,
 да бы това и чудесно е въ очи-тѣ ни?"
 12 И искахъ да го уловятъ; но ся убояхъ
 отъ народа; понеже разумѣхъ че на тѣхъ
 рече тѣзи притчѣ; и оставихъ го и си о-
 тидохъ.
 13 И проваждатъ до него нѣкои отъ Фа-
 рисей-тѣ и Иродіаны-тѣ, да го вримятъ
 14 въ думѣ. И тѣ като дойдохъ казувать му:
 Учителю, знаемъ че си истинскій, и не тя
 е прыжа отъ никого: защото не глеша на
 лице на человекы-тѣ, но по истинѣ пакъ-
 тѣ Божій учишь: право ли е да дадемъ
 дань на Кесаря, или не? да дадемъ ли, или
 15 да не дадемъ? А той като позна лицемѣ-
 ріе-то имъ, рече имъ: Защо мя искушава-
 те? донесѣте ми единъ динарій да видѣхъ.
 16 И тѣ му донесохъ. И казува имъ: Чій е
 тойзи образъ и надписъ-тѣ? А тѣ му ре-

6 Псал. 118;
22.

6 Мат. 21; 45,
46. Гл. 11;
18. Іоан. 7;
25, 50, 44.

2 Мат. 22; 15.
Лук. 20; 20.